- 1. Rezolvati urmatoarele exercitii:
- a) Algoritmul A este O(n), algoritmul B este $o(n^2)$, algoritmul C este $\omega(n)$, iar algoritmul D este $\Theta(n^2)$. Ce relatii de ordine putem stabili intre acesti algoritmi din punct de vedere al complexitatii? Scurta justificare.
- b) Algoritmul A are recurenta $T(n) = 10T(n/2) + n^3$, iar algoritmul B are recurenta $T(n) = aT(n/4) + 2n^3$. care e valoarea intreaga maxima a lui a astfel incat B sa fie asimptotic mai rapid decat A?
- 2. Pentru fiecare afirmatie de mai jos, scrieti valoarea de adevar impreuna cu o scurta justificare sau demonstratia completa:
 - a) $f(n) = \theta(n) \operatorname{sig}(n) = \Omega(n) \operatorname{atunci} f(n) * g(n) = \Omega(n^2)$
 - b) $f(n) = \theta(1)$ atunci $n^{f(n)} = 0(n)$
 - c) $f(n) = \Omega(n) \operatorname{si} g(n) = O(n^2) \operatorname{atunci} \frac{f(n)}{g(n)} = O(n)$
 - d) $f(n) = O(n^2) \text{ si } g(n) = O(n) \text{ atunci } f(g(n)) = O(n^3)$
 - e) $f(n) = O(\log n)$ atunci $2^{f(n)} = O(n)$
 - f) $f(n) = \Omega(n)$ atunci $2^{f(n)} = \Omega(n)$
- 3. Se da urmatoarea problema:

Fie n comutatoare ce corespund a n becuri (1..n), initial toate stinse. Se aplica urmatorii n pasi: la pasul k se modifica starea comutatoarelor din k in k incepand cu comutatorul 1 (1 <= k <= n). Ne intereseaza cate becuri raman aprinse.

- a) Scrieti pseudocodul algoritmului iterativ ce simuleaza cei n pasi descrisi anterior si determinati timpul sau de executie. Ce complexitate are acest algoritm (folositi notatia Theta) ?
- b) Gasiti un algoritm cat mai eficient posibil pentru rezolvarea problemei. Indicatie: Ce pasi actioneaza asupra comutatorului k? Reduceti cat mai mult posibil complexitatea! Folositi de asemenea notatia Theta.
- 4. Se considera un tablou de n numere reale X[1..n]. Ne intereseaza sa raspundem la intrebari de genul: care este maximul subtabloului X[i..j]? Practic va trebui sa gasim un algoritm eficient per intrebare. Pentru aceasta vom imparti vectorul in n/k "bucati" de lungime k (eventual cu exceptia ultimei "bucati"). De exemplu pentru n = 8 si k = 3 vom avea [1..3], [4..6], [7, 8]. Pentru fiecare dintre aceste "bucati" vom calcula maximul si il vom retine intr-un vector max.
- a) Scrieti in pseudocod un algoritm eficient ce gaseste maximul din subvectorul X[i..j]. Analizati complexitatea rezolvarii a m intrebari, luand in calcul si construirea vectorului max.
- b) Cum ar trebui ales k astfel incat sa se obtina o complexitate cat mai mica?
- 5. Intuiti o solutie si rezolvati prin metoda substitutiei recurenta: T(n) = T(n/2 + sqrt(n)) + n
- 6. Se da recurenta: T(n) = 2T(n/2) + n * log(n). Sa se rezolve prin metoda arborilor de recurenta si sa se confirme rezultatul obtinut prin metoda substitutiei.
- 7. Daca A si B sunt doua multimi recursive, demonstrati sa si A U B si A \cap B sunt recursive.
- 8. Daca A si B sunt doua multimi recursiv-numarabile, demonstrati sa si A U B si A ∩ B sunt recursiv-numarabile.
- 9. Ce puteti spune despre decidabilitatea problemei urmatoare: "Se da o gramatica independenta de context, G(N, T, S, P). Este limbajul generat de G vid?" Limbajul generat de o gramatica este vid daca nu contine nici un cuvant.

Notare: Fiecare exercitiu valoreaza $1p \Rightarrow 9 * 1p + 1p$ (oficiu) = 10p